

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Casvvm Conscientiae De Sacramentis

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

Antipharmacum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40295

Antipharmacum.

VERVM hoc nihil aliud est, quàm rebaptizationem seu Anabaptismum apertè comprobare. Nam mater vel obstetrix, vel alia mulier, quæ sola infantem baptizauit, scit hunc infantem validè & legitimè esse baptizatum; fatetur enim Lutherus, baptismum à sola etiam matre, vel alia persona, in seipsis omnibus aliis, collatum, esse validum & legitimum. Quæ igitur intemperix hunc *Cassiam* agitant, vt infantem à matre, quæ certò scit, eum esse legitimè baptizatum; ad baptismum, vel potius Anabaptismum, publicè deferri iubeat? An non operam meam ad Anabaptismum confero, si eum baptizandum curem; quem iam legitimè baptizatum esse, pro certo compertum habeo? Nam, quod Lutherus de infantibus exposititiis oggerit, friuolū est: Isti enim non baptizantur absolutè, sed sub conditione: *Si non es baptizatus, tunc ego te baptizo, &c.* Et in eo casu, quo nullus plane est testis, qui de talium Baptismo testimonium reddere possit. At iste infans, de quo Lutherus loquitur, non baptizatur sub conditione, sed absolutè, nec deest testis, qui de eius legitimo baptismo testari queat: sed adest mater; quæ palam fateretur infantem esse à se legitimè baptizatum, nisi ei Lutherus silentium imposuisset.

Quæritur VII. quid Calviniani sentiant de baptismo priuatim collato à priuatis, vel ministerio Verbi non fungentibus. Personis, (hoc est, ab illis, qui non sunt Calviniani Prædicantes) Administrato. Respondet Beza in Quæst. & Responſionibus de baptismo; non pluris faciendum, quàm id, quod Regis vel Reipublice nomine priuatus quispiam pro libito gereret, aut quàm sigillum ad publici imitationem à priuato quoſpiam effictum, & cuiſpiam instrumento appensum; aut quàm fabule. Eadem

Eadem Calvinus lib. 4. Institut. cap. 15. sect. 20. & passim in suis Epistolis, ut Epist. 326. *Nemo priuatus baptis-
mū legitimus est Minister, &c. Adulterinum baptismum cense-
mus, qui administratus est à priuato homine.*

Quæritur VIII. cum illi, qui non sunt Prædicantes, seu ministri Calviniani nec licitè nec validè baptizent; num saltem mulieres validè baptizare possint. Respondet Beza; *Apage crassam & putidam hanc sacri ministerij, Beza in Resp-
(hoc est, Prædicantici officij) profanationem. Idem Beza Epist. 12. ad quosdam Anglicarum Ecclesiarum fratres. Peti-
tus, an baptismum ab obstetricib, administratum probemus. Res-
pondemus, non modò nobis improbari, sed etiam prorsus into-
lerabilem videri, utpote ex ignorantia veri vsus Baptismi &
publici ministerij exortū. Eiusmodi ergo abusum sentimus te-
neri ministros grauitè reprehendere, nedum ut ratum eius-
modi Pseudobaptismum habeant.*

Calvinus Epist. 278. *Quoniam baptizandi licentia, quam sibi famina arrogāt, nihil aliud est, quā crassa superstitio, stul-
ta illa & temerè suscepta actio pro nihilo ducenda est. Pastorum ergò officium est, eas compescere: interea legitimo baptismo consecrare infantes, qui stulta & præpostera amulatione nihil aliud quàm polluti fuerunt.*

Idem Epist. 326. *De mulierum baptismo, aliud est nostrum iudicium. Nam, quia prodigiosa fuit audacia, ut se, præter naturæ legem, mulieres ad hoc munus ingererent minimè dubitamus, quin securè tale flagitium repudiandum sit. Interea periculum non est, ne vulnerètur infirma cōscientia: nisi qui nimia curiositate frustra sibi molestus sit: quia, nemo est, qui sciat se à muliere fuisse baptizatū: deinde, quia veteri decreto Concilij Carthaginensis prohibita sunt femina ab officio baptizandi, neminem offendet nouitas, quæ metuenda esset in viris.*

Idem Calvinus Epist. 51. ad Mompelgartēses Baptismū

obstetricibus permittere impia & sacrilega est Baptismi profanatio. Ergo hoc caput non tantum repudiandum iudico; verum, si urgere vos princeps ultra modum pergat, usque ad sanguinem resistendum potius, quam ut huic non toleranda superstitioni consentiatis. Idem docet Calvinus in libello, quem inscripsit Reformationem Ecclesiae & in Appendice ad hunc libellum.

Antipharmacum.

OBSTANT; Hæc Calvinianorum impia commenta refellit Christi doctrina Ioann. 3. *Amen, Amen dico tibi, nisi quis natus fuerit denuo, non potest videre regnum Dei. Et, Amen Amen dico tibi, nisi quis renatus fuerit ex aqua & spiritu, non potest introire in regnum Dei;* Est ergo regeneratio ex aqua & Spiritu sancto infantibus simpliciter necessaria, quando quidem Christus disertè affirmat, absq; regeneratione neminem ad cœlestem beatitudinem peruenturum.

S. Augustinus
lib. 1. de peccat.
meritis & re-
miſ. cap. 23.

Tit. 3.

Quis Christianorum ferat, inquit S. Augustinus, cum dicitur, ad aternam salutem posse quengquam peruenire, si non renascatur in Christo, quod per Baptismum fieri voluit, eo iam tempore, quo tale Sacramentum constituendum fuit regenerandis in spem salutis aterna? Vnde dicit Apostolus; Non ex operibus iustitia, qua fecimus nos, sed secundum suam misericordiam saluos nos fecit per lauacrum regenerationis.

Firmisimè tene, ait S. Fulgentius de fide ad Petrum, & nullatenus dubites, exceptis illis, qui pro nomine Christi suo sanguine baptizantur, nullum hominem accepturum vitam aternam, qui non hic à malis suis fuerit per pœnitentiam fidemque conuersus, & per Sacramentum fidei & pœnitentia, id est, per Baptismum liberatus: & maioribus quidem necessarium esse, & pœnitentiam de malis suis agere, & fidem Ca-
tholi-